

Sandsynlighed for at ville skaffe Banen i alt Fald ligesaa god, ja maasse større Tilførsel end den øvrige Strækning i Forhold til Anlægsbestemingen, og tillige, at denne Bane selvfølgelig vil gaae Obeløst By og Omegn i en betydelig Grad — fastholder man dette, siger jeg, og paa den anden Side ser jeg til de ubehagelige Følger af at anlægge Banen, uden at Obeløst kommer i Forbindelse dermed, nemlig at det vil føre til Byens Ruin, saa tror jeg, der er tilstrækkelig Grund til at anbefale dette Vædringsforslag til Vedtagelse. Jeg tør maasse gjøre ærede Medlemmer — og da navnlig de ærede Medlemmer, som i længere Tid have siddet i denne Sal — opmærksomme paa, at de saa ofte have været med til at bevilge saa store Summer, saa mange Millioner til Jernbaneanlæg i forskjellige Egne, hvor der sandelig ikke har været nogen sandsynlig Udbygning, at disse Anlæg skulde forrente sig, og hvor Staten har maattet bære al Byrden; jeg haaber derfor, at ogsaa De nu ville give Deres Stemme til et Jernbaneanlæg til Jorvel for en By, hvis Fordringer ere saa beskedne som her, at det maasse endog er en Zeil ved Forslaget, at Fordringerne ere altfor beskedne. Jeg haaber, at der ved en Sag som denne, ikke bliver Spørgsmaal om hvem der er fremkommet med Forslaget, men at man uden dette Hensyn giver det sin Stemme, dersom man ellers vil stemme derfor. Jeg vil ogsaa haabe, at man ikke vil bruge den Indvending, at, fordi man ikke stemmer for dette Forslag i Dag, saa kan man siden hen bevilge en Bane til Obeløst; thi mine Herre, man skal ikke opfatte en god Gjening, og kommer man først til at opfatte Sagen, saa kommer man let ind paa en lang Opsættelse, og skal Obeløst først komme bagfter, saa vil den i Mellemtiden utvivlsomt have tabt en Del af sin pekuniære Kraft til at gjøre de nødvendige Offre, som den nu i højere Grad maa anses at være i Besiddelse af. Jeg har dernæst en Bøn til den ærede Minister om at støtte dette mit Vædringsforslag; jeg frembærer denne Bøn, saa meget desto trostligere, som jeg med temmelig stor Sikkerhed tror, at den ærede Minister, ikke er ugunstig stemt for Tanken i dette mit Forslag, og jeg vil meget bede den ærede Minister om ikke at modrette sig Forslaget i Gr. af den Grund, at Redaktionen, maasse kunde, være heldigere, eller at Tidspunktet maasse ikke var ganske heldigt til at fremkomme dermed; skulde der end med Grund kunne indvendes Noget mod Forslaget, saa vil jo den ærede Minister ved 3die Behandling med den største Behed kunne faae foretaget de Forandringer dert, som han ellers maatte finde ønskelige. Jeg har endnu en Bøn til den ærede Minister angaaende Nanders-Grenaa-Baneanlægget; jeg vil meget bede den høitærede Minister om ved Meddelelsen af Koncessionen at vaage over, at denne Linie, navnlig dens midterste Del, ikke bliver altfor nordlig. Jeg har nemlig hørt, at der i den

senere Tid arbeides paa at optage en Linie, som man tidligere har undersøgt, nemlig fra Binstrup-Resoungaaes-Linien. Det vilde efter min Mening være høist ubehageligt, om Banen kom til at gaa den Vej; det vilde være at gaa fra en Egn, hvor der er en tæt Befolkning, og hvor den eventuelle Bane vilde have et Udslag til god Persontrafik og Varetransport, til en Egn, hvor disse Betingelser for en Banes Rentabilitet i høj Grad ville mangle, og det tilmed en Egn, hvis Opkomst en Bane ikke engang kan fremhjælpe. Jeg vil som sagt meget bede den ærede Minister om ved Meddelelsen af Koncessionen at være opmærksom herpaa, og om mulig at faa fastslaaet, at Thorsager bliver det nordligste Punkt, forudsat at Banen føres Sønden om Kolindfund, hvilket man hidtil jo stadig har forudsat. Med Hensyn til Udvalgets Vædringer, da erkjender jeg, at de alle sammen ere sandede Forbedringer af Lovforslaget. Jeg skal særlig takke det ærede Udvalg for Vædringsforslaget under Nr. 7, hvori der er indsat den Bestemmelse, at de eventuelle Koncessionshavere forpligtes til at modtage, at Sidebaner tilføies. Det har vel oprindelig været Lovforslagets Tanke, men den har ikke været tydelig udtalt. Det er en Forbedring ved Lovforslaget, ligesom de øvrige Vædringsforslag, dels det om Expropriationsudgifterne, og dels det om at Statsstilskudet kan udbetales efter kortere Tid, og dels endelig det om Indløsningssummerne. Jeg anser, som sagt alle Forslagene, som Forbedringer ved Lovforslaget, og skal derfor anbefale dem.

S. A. Hansen. Jeg har selv inden stillet to Vædringsforslag til nærværende Lovforslags § 1 og § 4. De behøve kun en meget kort Motivering, da de strax vise sig som saadanne, der, som det forekommer mig, maa tiltale det ærede Thing. Svad det første Vædringsforslag angaar, at man efter "Svendborg" vil indsætte "Gavn", da har jo den ærede Dybskrøer erkjendt, at det vil være det Retteste, at Jernbanen føres til Svendborg Gavn netop af Hensyn til Koncessionshavernes Interesse, men dermed følger, at det ogsaa er til Gavn for Beboerne; thi det maa jo være særdeles vigtigt for de ikke ganske smaa og meget velhavende Der, der ligge Syd og Sydøst for Jyem, nemlig for den meget velhavende og ikke ganske lille D. Langeland, der har 15 Sogne, og desuden for Stryns og Vær, der altid have nogen Betydning, at Banen kommer til at umunde ved Gavn. Vi have ikke stillet noget Forslag om at forandre det ærede Udvalgs Forslag, med Hensyn til Grenaa saaledes som her; thi vi have erkjendt, at Lokaliteterne der og den fjernere Beliggenhed fra Gavn vilde gjøre det rigtigst ikke bestemt at slaag fast, at Banen skulde gaa til Grenaa Gavn, men at den skulde gaa til Grenaa eller til Grenaa Gavn, derimod have vi ikke noget, at der var nogen saadan Betænkelighed